

У Х В А Л А
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „СІ-Н-АЙ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини шостої статті 232 Господарського кодексу України

м. К и ї в
16 січня 2019 року
№ 5-2(І)/2019

Справа № 3-419/2018(6804/18)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Мельника Миколи Івановича – головуючого,
Саса Сергія Володимировича,
Шевчука Станіслава Володимировича – доповідача,

розглянула питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „СІ-Н-АЙ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини шостої статті 232 Господарського кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Шевчука С.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Товариство з обмеженою відповідальністю „СІ-Н-АЙ“ (далі – Товариство) звернулося до Конституційного Суду України з клопотанням

визнати таким, що не відповідає частині другій статті 8, частині першій статті 19, частинам другій, четвертій статті 41, частині першій статті 42, частинам першій, шостій статті 55, частині другій статті 61, статті 64, пункту 3 частини першої статті 85, пунктам 8, 22 частини першої статті 92 Конституції України (є неконституційним), положення частини шостої статті 232 Господарського кодексу України (далі – Кодекс), а саме: нарахування штрафних санкцій за прострочення виконання зобов'язання, якщо інше не встановлено законом або договором, припиняється через шість місяців від дня, коли зобов'язання мало бути виконано.

На підтвердження застосування судами положення частини шостої статті 232 Кодексу автор клопотання долучив до конституційної скарги копії: рішення господарського суду міста Києва від 14 липня 2018 року; постанови Київського апеляційного господарського суду від 18 вересня 2018 року, що є остаточним судовим рішенням; ухвали Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного господарського суду від 8 листопада 2018 року.

На думку суб'єкта права на конституційну скаргу, господарські суди, застосувавши положення частини шостої статті 232 Кодексу, обмежили його конституційне право на захист порушених судом прав, а також право вільно обирати засоби захисту своїх прав від порушень. Крім того, внаслідок застосування оспорюваного положення, як вважає Товариство, було порушено його право власності на кошти, що мали бути отримані ним на підставі договорів про надання послуг з перевезення вантажів, а також право на підприємницьку діяльність, не заборонену законом.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі має міститись обґрунтування тверджень щодо

неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону; відомості про документи і матеріали, на які посилається суб'єкт права на конституційну скаргу, із наданням копій цих документів і матеріалів; перелік документів і матеріалів, що додаються (пункти 6, 7, 8 частини другої статті 55); конституційна скарга вважається прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтями 55, 56 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

Аналіз конституційної скарги та долучених матеріалів дає підстави для висновку, що автор клопотання не розкрив логічного зв'язку між положенням частини шостої статті 232 Кодексу та положеннями Конституції України. Він не навів обґрунтування, яким чином положення частини шостої статті 232 Кодексу не відповідає частині другій статті 8, частині першій статті 19, частинам другій, четвертій статті 41, частині першій статті 42, частинам першій, шостій статті 55, частині другій статті 61, статті 64, пункту 3 частини першої статті 85, пунктам 8, 22 частини першої статті 92 Основного Закону України.

Товариство фактично висловлює незгоду із законодавчим регулюванням нарахування штрафних санкцій за прострочення виконання зобов'язання, а також незгоду з прийнятою у його справі постановою Київського апеляційного господарського суду від 18 вересня 2018 року. Однак така незгода не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваного положення Кодексу.

Суб'єкт права на конституційну скаргу також не надав копій усіх документів і матеріалів, на які посилається, та не вказав їх у переліку, що додається до конституційної скарги.

Отже, конституційна скарга не відповідає вимогам пунктів 6, 7, 8 частини другої статті 55, абзацу першого частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у

відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 61, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою товариства з обмеженою відповідальністю „СІ-Н-АЙ“ щодо відповідності Конституції України (конституційності) положення частини шостої статті 232 Господарського кодексу України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ця Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**